

procedure som professionel aktør, nemlig som advokat i en retssag, hvorfor behøver det så at medføre amerikanske tilstande? Det er dét, justitsministeren ikke har forklaret Folketinget endnu, og det er det, der kunne være interessant at få ministerens holdning til i lyset af en diskussion om, hvor grænsen skal gå for netop at undgå de amerikanske tilstande, som vi jo siger, vi er enige om.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Altså jeg tror, hr. Thulesen Dahl kan tale med sit gruppemedlem, der sidder bag ved, gruppeformanden fra Dansk Folkeparti, og få hele argumentationskæden, som hr. Skaarup fremførte på Dansk Folkepartis vegne, for, at man ikke skulle have de her tilstande, hvor det bliver gjort til underholdning. Det var jo det helt bærende i Dansk Folkepartis holdning i 1998 til det lovforslag, jeg havde fremsat på regeringens vegne. Vi skal altså ikke gøre det til underholdning, og jeg mener, at det ligger bedst i hænderne på domstolene og dommerne at sætte de konkrete grænser for, hvornår det kan være tilladeligt.

Vi har altså fastlagt ved den lov, som Dansk Folkeparti stemte for i 1998, i loven og i lovens bemærkninger, hvor det som udgangspunkt er forbudt, men hvor det med dommerens tilladelse kan gives, og der er der så angivet i bemærkningerne, hvornår det så kan gives.

Jeg har, siden loven trådte i kraft, set ganske mange videregivelser, både fastbilledoptagelser og også filmbilleder videregivet både fra Højesteret og fra landsretterne og også byretten, og jeg mener, at domstolene administrerer loven på det her felt ganske godt og helt i overensstemmelse både med hr. Peter Skaarups holdning og også det, der var genstand for regeringens holdning i den lovgivning, vi fremsatte i 1998.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2237

7) Til justitsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren redegøre for reglerne for flagning ved Danmarks landegrænser, herunder om der er indgået aftale med Sønderjyllands Amt om fortsat flagning ved grænsen mellem Danmark og Tyskland efter Schengens ikrafttrædelse den 25. marts 2001?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil godt sige til justitsministeren, at jeg synes, det er utroligt, at det er nødvendigt for et folketingsmedlem for at få et svar fra justitsministeren på et konkret spørgsmål at trække ministeren herved i salen.

Jeg har for en del uger siden stillet et skriftligt spørgsmål med stort set det indhold, der er i det spørgsmål til mundtlig besvarelse her – der er så også en anden vinkel videre på det skriftlige spørgsmål til mundtlig besvarelse i dag – men det har jeg gjort i lyset af, at jeg ikke fik svar på det spørgsmål, jeg tidligere stillede.

Jeg blev så lovet svar af ministeriet i sidste uge. Det kom ikke, og så tilfældigvis, og det er jo meget hyggeligt og rart, modtager jeg så her i formiddag svaret, som jeg så får ned på mit bord her efter gruppemødet her i dag, så jeg har det nu. Og det rejser selvfølgelig nogle nye spørgsmål, som jeg så vil benytte lejligheden til at få afklaret, men det er bare et godt eksempel på, hvorfor man somme tider har flere spørgsmål, end man egentlig behøvede at have, hvis ministerierne tog sig sammen til at svare på de spørgsmål, der skriftligt blev stillet inden for de tidsgrænser, der er fastsat, og som ministeriet selv lover spørgeren.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Vi overholder de svarfrister, vi har, og kan vi ikke give et umiddelbart svar, så får man et foreløbigt svar, og det har hr. Thulesen Dahl også fået i dette tilfælde. Hvis der er tale om overskridelse af frister, hvilket jeg ikke tror, der er, så skal man sige det her i Folketingssalen. Det er uacceptabelt, og jeg finder mig ikke i at blive udsat for kritik, heller ikke hvis der ikke er tale om fristoverskridelser. Det skal vi lige have på plads.

Så vil jeg sige til det materielle indhold i spørgsmålet, som vi jo altså både har fået skriftligt og mundtligt – og nu har vi så på fredag et beslutningsforslag om det samme fra Dansk Folkeparti – at det jo ikke er sådan, at hr. Thulesen Dahl ikke har haft lejlighed til at gøre sig bekendt med det her. Det er fremgået af medierne.

Jeg vil sige, at jeg hele vejen igennem fuldt ud har støttet ønsket om, at der i Sønderjylland fortsat skal flages med Dannebrog ved den dansk-tyske landegrænse. Allerede i slutningen af februar måned fik jeg en henvendelse fra amtsborgmesteren i Sønderjyllands Amt, hvori amtsborgmesteren meget venligt tilbød at med-